

РЕШЕНИЕ

№ 148

гр. Бургас, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **МАРТИН Р. БАЕВ**

при участието на секретаря **К* АЛЪ. ВЛАДИМИРОВА** като разгледа докладваното от **МАРТИН Р. БАЕВ** Административно наказателно дело № 20242120200163 по описа за 2024 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от **М. Г. Д.** с ЕГН: *****, чрез пълномощник – адв. **С. А. – БАК**, с посочен съдебен адрес: *, срещу Наказателно постановление № 742230-F744186/11.12.2023 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“-Бургас, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което за нарушение на чл. 13, ал. 2, т. 5 от ДОПК и на основание чл. 278б, ал.1 ДОПК на жалбоподателя е наложена „Глоба“ в размер на 1000 лева.

С жалбата се иска отмяна на обжалваното наказателно постановление, поради незаконосъобразност. На първо място се застъпва, че в протокола от проверката и последвалия го АУАН не е посочено изрично в какво се състои нарушението на целостта на техническото средство за контрол /ТСК/. В тази връзка се допълва, че същото е имало козметичен дефект, но е продължавало да може да изпълнява предназначението си. Посочва се, че се касае за техническа причина за повреждането на ТСК (повреда на хидравликата на рампата на камиона), която техническа причина стои извън волята на жалбоподателя. Под евентуалност се моли за квалифициране на нарушението като маловажно с прилагането на чл. 28 ЗАНН.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. **А. – БАК**, като и двамата заявяват, че поддържат жалбата по изложените в нея доводи. Пледират за отмяна на НП и присъждане на разноски по реда на чл. 38, ал. 2 ЗАДв.

В писмена защита жалбата се поддържа по изложените в нея доводи, които се доразвиват и детайлизират. Искане за отмяна на санкционния акт.

За административнонаказващия орган се явява юрисконсулт *, който счита, че издаденото НП е правилно и законосъобразно, поради което пледира за неговото потвърждаване изцяло. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. Видно от приложената разписка на л. 18 - НП е връчено на жалбоподателя на 12.12.2023 г., а жалбата е депозирана по електронен път на 24.12.2023 г. Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че е процесуално **допустима**. Разгледана по същество жалбата е **основателна**, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

На 15.11.2023 г. в гр. Бургас, северна промишлена зона, *, служители на НАП – св. Н. С. и св. П. К. извършили проверка на МПС „Мерцедес“ с рег. № *, с водач – жалбоподателят Д., което превозвало стоки с висок фискален риск. Било установено, че по-рано от други служители на НАП на МПС-то било поставено ТСК с № 0833226, което в хода на проверката било констатирано, че е с нарушена цялост – счупване на пластмасовия протектор. Самото ТСК все още изпълнявало функцията си да обезпечи невъзможност за отваряне на товарният отсек на камиона, като след премахването му се установило, че няма интервенции по стоките с висок фискален риск. Въпреки това св. С. преценил, че нарушаването на целостта на ТСК е административно нарушение, за което отговорност носи водачът Д.. Поради това на 15.11.2023 г. св. С. съставил срещу жалбоподателя АУАН с № F744186/15.11.2023 г., описвайки горните факти и квалифицирайки ги като нарушение по чл. 13, ал. 2, т. 5 ДОПК.

Актът бил предявен на жалбоподателя, който го подписал и посочил, че се касае за технически проблем – повреда на МПС, която е довела до засягане на целостта на ТСК и която повреда излиза извън неговата воля.

В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН било депозирано писмено възражение, в което доводите били детайлизирани и към което жалбоподателят приложил писмени доказателства за твърдяната от него техническа повреда.

Въз основа на съставения акт било издадено обжалваното наказателно постановление, с което за нарушение на чл. 13, ал. 2, т. 5 ДОПК и на основание чл. 278б, ал.1 ДОПК на жалбоподателя била наложена „Глоба“ в размер на 1000 лева.

Така изложеното се установява от приложените по делото писмени и гласни доказателства, които са непротиворечиви и кредитирани от съда изцяло. Фактическата обстановка, като цяло не се оспорва и от жалбоподателя, като единственият спор по делото е правен, но не и по фактите.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на жалбоподателя, както и като съобрази задължението си да проверява изцяло законосъобразността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени

от страните, намира от правна страна следното:

Наказателно постановление е издадено от компетентен орган, а АУАН е съставен от оправомощено за това лице, видно от приобщеното към материалите по делото копие на Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г.

По същество нормата на чл. 13, ал. 2, т. 5 ДОПК въвежда задължение на водача на транспортното средство, с което се осъществява движението на стоки с висок фискален риск, да запази целостта и да не поврежда техническите средства за контрол, поставени от органа по приходите. В случая административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана именно заради незапазването на изискването за запазване на целостта на техническото средство, като видно от събраните доказателства /показания на свидетелите и приложената снимка/ - действително техническото средство е било с нарушена цялост. Поради това от **обективна** страна безспорно е налице нарушение на посочената норма.

От **субективна** страна обаче, съдът счита че нарушението е останало недоказано. Съгласно разпоредбата на чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавно управление, извършено е **виновно** (умишлено или непредпазливо) и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. В конкретния случай, видно от приобщените писмени доказателства /констативен протокол/ се установява, че МПС е имало повреда – пробита хидравлична тръба за високо налягане при устройството на подвижната разтоварна рампа (падащ борд), което е довело до там, че рампата не е можело да бъде плътно затворена и фиксирана в крайно затворено положение, което от своя страна може да предизвика люлеене на цялата рампа и удрянето ѝ в каросерията на превозното средство по време на движение. По мнение на съда – така констатираната повреда обективно е от естество да доведе до повреда на ТСК, поради удрянето на рампата в каросерията на камиона. Съдът няма причина да не се довери на заявеното жалбоподателя, че се касае за повреда, настъпила в процеса на движение (АНО, който носи доказателствената тежест за оборване на възраженията на жалбоподателя не е ангажирал доказателства в тази насока), най-малкото защото очевидно повредата не е била констатирана при поставяне на ТСК, което прави напълно вероятно да е възникнала след това.

При това положение съдът счита, че нарушаването на целостта на ТСК се дължи на причина, която стои извън волята на жалбоподателя и която изключва вината му, а от там и прави поведението му субективно несъставомерно. В този смисъл е и практиката на съдилищата от страната по сходни казуси, като например - **Решение № 184 от 2.07.2020 г. на АдмС - Добрич по к. а. н. д. № 773/2019 г.**

Поради изложеното съдът счита, че издаденото НП е незаконосъобразно и следва да се отмени изцяло.

Към момента е настъпила законодателна промяна в разпоредбата на чл. 63д ЗАНН,

съгласно която - в производството по обжалване на НП въззивният съд може да присъжда разноси на страните. В случая процесуалният представител на жалбоподателя е поискал присъждане на разноси по реда на чл. чл. 38, ал. 2, вр. с чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗАдв. Видно от приложения на л. 46 договор за правна защита - тя е била предоставена на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 ЗАдв. – безплатно на роднини, близки или на друг юрист. Същевременно съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 2 ЗАдв - в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноси, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, което съдът определя в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го **заплати на адвоката**. В случая съгласно разпоредбата на чл. 18 от НАРЕДБА № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения - ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението. В случая чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата предвижда, че за защита по дела с определен интерес при интерес до 1000 лв. минималното възнаграждение е в размер на 400 лв.

Вярно е, че след приемането на Решение от 25.01.2024 г. по дело **С-438/22 г. от СЕС** съдът вече не е обвързан с минималния размер на адвокатското възнаграждение, посочен в Наредбата, но по мнение на настоящия състав този минимум следва да се приеме като един от ориентирите (незадължителен), спрямо който да се прецени справедливият размер. В случая сумата от 400 лева с ДДС съответства на фактическата и правна сложност на делото, поради което и присъждането ѝ не се явява прекомерно.

Така мотивиран Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 742230-F744186/11.12.2023 г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“-Бургас, Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което за нарушение на чл. 13, ал. 2, т. 5 от ДОПК и на основание чл. 278б, ал.1 ДОПК на М. Г. Д. с ЕГН: ***** е наложена „Глоба“ в размер на 1000 лева.

ОСЪЖДА НАП-София да заплати на адв. С. Х. А. – БАК с ЕГН: ***** сумата в размер на 400 / четиристотин/ лева, представляваща сторени в производството разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____